



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 614/2013-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ludmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa vo veci návrhu [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s. r. o., Potočná 2835/1 A, Čadca, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Peter Strapáč, PhD., na preskúmanie „*Rozhodnutie[a] Obecného Zastupiteľstva v Kysuckom Lieskovci v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov v zmysle Čl. 9 ods. 6 zákona č. 357/2004 Z. z. proti [REDACTED] bytom [REDACTED] starostovi obce Kysucký Lieskovec*“ z 12. marca 2013 takto

rozhodol:

1. „*Rozhodnutie Obecného zastupiteľstva v Kysuckom Lieskovci v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov v zmysle čl. 9 ods. 6 zákona č. 357/2004 Z. z. proti [REDACTED] bytom [REDACTED] starostovi obce Kysucký Lieskovec*“ z 12. marca 2013 **z r u š u j e .**

2. Obec Kysucký Lieskovec je povinná zaplatiť [REDAKOVANÉ] úhradu trov konania v sume 275,94 € (slovom dvestosedemdesiatpäť eur a deväťdesiatštyri centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Petra Strapáča, PhD., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal uznesením č. k. IV. ÚS 614/2013-11 z 3. októbra 2013 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie návrh [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s. r. o., Potočná 2835/1 A, Čadca, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Peter Strapáč, PhD., na preskúmanie „*Rozhodnutie[a] Obecného zastupiteľstva v Kysuckom Lieskovci v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov v zmysle Čl. 9 ods. 6 zákona č. 357/2004 Z. z. proti [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ] starostovi obce Kysucký Lieskovec*“ z 12. marca 2013 (ďalej aj „namietané rozhodnutie“).

Z návrhu vyplýva, že obecné zastupiteľstvo uložilo namietaným rozhodnutím navrhovateľovi ako verejnému funkcionárovi [čl. 3 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 1 písm. zb) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcie verejného funkcionára v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“ alebo „ústavný zákon“)] pokutu v sume 10 854 €, pretože v písomnom oznámení k 31. marcu 2011 podanom podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu neuviedol skutočnosť, že je konateľom v dvoch obchodných

spoločnostiach, a to [REDACTED], a [REDACTED], podľa písm. a) a písm. b) tohto článku. Táto povinnosť pre neho vyplývala z čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu uviedol:

„Nie je pravdou skutočnosť, že Ja by som zamlčoval, že som konateľom spoločností [REDACTED] a [REDACTED]. O tejto skutočnosti som obecnému zastupiteľstvu doložil aj uznesenie valného zhromaždenia zo spoločnosti [REDACTED], ako aj zápisnicu z valného zhromaždenia [REDACTED], čo vyplýva aj z rozhodnutia obecného zastupiteľstva, kde obecné zastupiteľstvo uvádza, že skutočne starosta dňa 07. 02. 2013 doložil na zasadnutie obecného zastupiteľstva iba zápisnice z riadneho valného zhromaždenia spoločnosti [REDACTED] a spoločnosti [REDACTED], kde sa vzdáva funkcie konateľa jednotlivých spoločností...“

V spojitosti s tým navrhovateľ upriamil pozornosť na zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), podľa ktorého v zmysle ustanovenia § 66 ods. 2 ak zákon neustanovuje, alebo spoločenská zmluva, alebo stanovky neurčujú inak, je vzdanie sa funkcie účinné odo dňa prvého zasadnutia orgánu, ktorý je oprávnený vymenovať alebo zvoliť nového člena orgánu nasledujúceho po doručení vzdania sa funkcie. Ak sa člen orgánu vzdá svojej funkcie na zasadnutí orgánu, spoločnosti, ktorý je oprávnený vymenovať alebo zvoliť nového člena orgánu, je vzdanie sa funkcie účinné okamžite. K tomu ďalej uviedol:

„Ja som sa ako štatutárny orgán spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], so sídlom [REDACTED] zapísané v Obchodnom registri Okresného súdu [REDACTED] vzdal funkcie štatutárneho orgánu dňa 30. 01. 2007 o 8.00 hod. na valnom zhromaždení tejto spoločnosti, kde v bode 4 bola zmena konateľa spoločnosti, kde bol predložený návrh na odvolanie konateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], kde valné zhromaždenie rozhodlo, že ku dňu valného zhromaždenia odvoláva z funkcie konateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], trvalé bytom [REDACTED].“

■■■■■ čiže Ja som bol odvolaný ku dňu valného zhromaždenia a teda tým dňom valného zhromaždenia, t. j. dňom 30. 01. 2007 zanikla moja funkcia konateľa spoločnosti ■■■■■

Čo sa týka mojej funkcie štatutárneho orgánu v spoločnosti ■■■■■ ■■■■■, ■■■■■, so sídlom ■■■■■ ■■■■■, zapísané v Obchodnom registri Okresného súdu ■■■■■ tak sa konalo valné zhromaždenie dňa 10. 01. 2007 o 9.00 hod. v sídle spoločnosti, ktorého programom bolo zobrať na vedomie vzdať sa funkcie konateľa, kde na tomto valnom zhromaždení konanom 10. 01. 2007 o 9.00 hod. v sídle spoločnosti som sa Ja vzdal funkcie konateľa spoločnosti a valné zhromaždenie vzalo na vedomie vzdať sa funkcie konateľa ■■■■■, ktoré som doručil spoločnosti priamo na konaní valného zhromaždenia písomne. Ja som sa tohto valného zhromaždenia aj zúčastnil.“

Navrhovateľ z toho vyvodil, že splnil všetky podmienky, keďže sa vzdal funkcie člena štatutárneho orgánu priamo na zasadnutiach valných zhromaždení menovaných obchodných spoločností, v dôsledku čoho priamo zanikla jeho účasť v nich, v zmysle ustanovenia § 66 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Z toho dôvodu navrhovateľ tvrdí, že namietané rozhodnutie bolo vydané neodôvodnene. Podľa neho namietané rozhodnutie po formálnej stránke trpí viacerými chybami, čo má za následok jeho nezrozumiteľnosť a nejasnosť (nie je datované, z jeho obsahu nie je zrejmé, kedy bolo prijaté, nemá identifikačné číslo a ani nie je v ňom uvedený počet poslancov, ktorí za toto rozhodnutie hlasovali).

V nadväznosti na to sa navrhovateľ domáha, aby ústavný súd namietané rozhodnutie zrušil.

Po prijatí návrhu navrhovateľa na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 18. decembra 2013 obecné zastupiteľstvo, aby sa vyjadrilo k prijatému návrhu. Napriek

prevzatiu výzvy obecné zastupiteľstvo sa ani po opakovanej výzve ústavného súdu zo 6. februára 2013 nevyjadrilo.

Ústavný súd ďalej u starostu obce (navrhovateľa) 12. mája 2014 zistil, že najbližšie zasadnutie obecného zastupiteľstva sa bude konať 20. mája 2014; ani po tomto termíne však ústavnému súdu nijaké stanovisko doručené nebolo.

II.

Z obsahu návrhu vrátane jeho príloh, z výpisov z obchodného registra, ako aj z obsahu predložených listín a iných dôkazov obsiahnutých v spise týkajúcom sa konania obecného zastupiteľstva vo veci ochrany verejného záujmu proti navrhovateľovi ústavný súd zistil tento skutkový stav relevantný pre posúdenie veci:

Navrhovateľ sa stal verejným funkcionárom (starostom obce Kysucký Lieskovec) po obecných voľbách uskutočnených v roku 2006.

Navrhovateľ listom z 8. januára 2007 (doručeným 10. januára 2007) oznámil predsedníctvu Valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], že v súvislosti s ujatím sa verejnej funkcie starostu obce Kysucký Lieskovec, do ktorej bol riadne zvolený, sa vzdáva funkcie konateľa tejto obchodnej spoločnosti podľa § 66 Obchodného zákonníka. Na riadnom valnom zhromaždení uskutočnenom 10. januára 2007 valné zhromaždenie vzalo na vedomie navrhovateľovo vzdanie sa funkcie konateľa obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], čím táto jeho funkcia súčasne zanikla 10. januára 2007.

Navrhovateľ ďalej na valnom zhromaždení obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], konanom 30. januára 2007 súhlasil s návrhom na jeho odvolanie z funkcie konateľa tejto obchodnej spoločnosti, pričom k jeho odvolaniu na uvedenom valnom zhromaždení

aj došlo, čím jeho funkcia konateľa obchodnej spoločnosti [REDACTED], zanikla 30. januára 2007.

Obecné zastupiteľstvo na základe podnetu [REDACTED] z 23. januára 2013 doručeného obecnému zastupiteľstvu 23. januára 2013 a vedeného pod evid. č. [REDACTED], v ktorom sa uvádza, že „*starosta obce a výkon jeho funkcie v rozpore so zákonom tým, že popri funkcii starostu obce je zároveň konateľom v dvoch súkromných spoločnostiach*“, začalo konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa čl. 9 ods. 2 písm. b) ústavného zákona a na zasadnutí 10. októbra 2012 vyzvalo starostu obce, aby vysvetlil „*svoje pôsobenie v podnikateľských subjektoch: spoločnostiach [REDACTED] a [REDACTED]. požiadalo, aby sa vyslovil, či je pravda, či je v týchto dvoch obchodných spoločnostiach... štatutárnym zástupcom*“.

Obecné zastupiteľstvo uložilo starostovi obce, aby do 15. októbra 2012 predložil doklady o ukončení funkcie konateľa v spoločnostiach [REDACTED], a [REDACTED]

Po predložení zápisníc z valných zhromaždení uvedených obchodných spoločností navrhovateľom na zasadnutie konané 7. februára 2013 a po konštatovaní poslancov obecného zastupiteľstva, že „*stále nepredložil úradný doklad o zápise tejto skutočnosti v obchodnom registri*“, obecné zastupiteľstvo na zasadnutí konanom 12. februára 2013 začalo konanie vo veci ochrany verejného záujmu, tvrdiac, že z písomného oznámenia starostu obce k 31. marcu 2013 nevyplýva, že priznal skutočnosti uvedené v čl. 7 ods. 1 písm. a) a c) ústavného zákona. Ak by aj túto skutočnosť v oznámení priznal, jednoznačne by z oznámenia vyplývalo, že svojím konaním porušuje tento ústavný zákon.

V namietanom rozhodnutí obecného zastupiteľstva, ktoré bolo navrhovateľovi doručené 12. marca 2013, sa uvádza:

« [REDACTED], bytom [REDACTED] starosta obce Kysucký Lieskovec... vykonával počas celého funkčného obdobia popri verejnej funkcii aj funkciu štatutárneho zástupcu v dvoch obchodných spoločnostiach...

Uvedeným konaním porušil Čl. 5 ods. 2 zákona č. 357/2004 Z. z.

„Starosta obce“ v písomnom oznámení k 31. 3. 2011 podanom podľa Čl. 7 ods. 1 zákona č. 357/2004 Z. z. nevedol skutočnosť, že je konateľom vyššie uvedených spoločností podľa písm. a) a podľa písm. b) tohto článku.

Týmto konaním porušil zároveň ustanovenie Čl. 7 ods. 1 písm. a) a písm. c) zákona č. 357/2004 Z. z.

Za konanie v rozpore s Čl. 5 ods. 2 a Čl. 7 ods. 1 písm. a) a písm. c) zákona č. 357/2004 Z. z. sa [REDACTED], bytom [REDACTED] starostovi obce ukladá pokuta v sume zodpovedajúcej šesťnásobku mesačného platu starostu obce to jest pokuta v sume 10 854,- eur (slovom desaťtisícosemstopäťdesiatštyri eur).

Starosta obce je zároveň povinný v lehote do 1. apríla 2013 zanechať funkcie štatutárneho zástupcu v spoločnostiach [REDACTED] a [REDACTED] a dať svoje pomery do súladu s Čl. 5 ods. 2 zákona č. 357/2004 Z. z.»

Rozhodnutie obecného zastupiteľstva osobne doručil navrhovateľovi 12. marca 2013 poslanec obecného zastupiteľstva.

III.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnemu funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa uznesenia ústavného súdu sp. zn. PLz. ÚS 1/07 z 2. mája 2007 sa na konanie vo veciach podľa čl. 9 a nasl. ústavného zákona vzťahuje § 25 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Predmetom posudzovaného návrhu, ktorým navrhovateľ žiada zrušiť rozhodnutie obecného zastupiteľstva, je žiadosť o preskúmanie napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva v konaní podľa jedenásteho oddielu druhej hlavy zákona o ústavnom súde označeného ako „Konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov“ (§ 73a a § 73b zákona o ústavnom súde).

Podľa čl. 2 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejným funkcionárom je na účely tohto ústavného zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1 tohto ústavného zákona.

Podľa čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu na účely čl. 7 a čl. 8 a na účely konania, ak sa porušili povinnosti podľa čl. 7 a 8 sa osoba, ktorá vykonávala

verejnú funkciu, považuje za verejného funkcionára aj v období jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie.

Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok.

Podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár podľa odseku 1 je povinný do 30 dní po uplynutí jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok.

Podľa čl. 9 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu výbor začne konanie z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár podľa čl. 7 alebo čl. 8 nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom.

Z citovaných ustanovení ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplýva, že navrhovateľ ako verejný funkcionár mal povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu spočívajúcu v povinnosti podať oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov, ktoré má povinnosť podať každý verejný funkcionár za predchádzajúci rok vždy (periodicky, resp. pravidelne) do 31. marca nasledujúceho roku. Túto povinnosť navrhovateľ splnil.

Podľa čl. 5 ods. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak verejný funkcionár vykonáva funkciu, zamestnanie alebo činnosť podľa odseku 1 a 2 tohto článku v čase ustanovenia do verejnej funkcie, je povinný do 30 dní odo dňa ustanovenia do verejnej funkcie takú funkciu, zamestnanie alebo činnosť skončiť alebo vykonať zákonom ustanovený právny úkon smerujúci k jej skončeniu.

Podľa čl. 5 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár nesmie byť štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, členom riadiaceho,

kontrolného alebo dozorného orgánu právnickej osoby, ktorá bola zriadená na výkon podnikateľskej činnosti, okrem valného zhromaždenia a členskej schôdze.

Navrhovateľ v reakcii na výzvu obecného zastupiteľstva z 10. októbra 2012 [aby „predložil doklady, ktoré by preukázali, že nie je konateľom v spoločnostiach [redacted] a [redacted] ktoré by... vyvrátili tvrdenia uvedené v podnete“ (podnet [redacted] proti starostovi obce Kysucký Lieskovec [redacted] z 23. januára 2013, v ktorom sa namieta, že popri funkcii starostu je zároveň konateľom v dvoch súkromných spoločnostiach, čo je v rozpore s výkonom tejto verejnej funkcie, pozn.)] preukázal 5. februára 2013 predložením zápisníc z valných zhromaždení označených obchodných spoločností, že vo vzťahu k svojim funkciám v štatutárnych orgánoch dvoch obchodných spoločností v zmysle dikcie čl. 5 ods. 7 ústavného zákona („je povinný... takú funkciu, zamestnanie alebo činnosť skončiť alebo vykonať zákonom ustanovený právny úkon smerujúci k jej skončeniu“) sa týchto funkcií vzdal. Ak sa člen orgánu alebo štatutárny orgán vzdá svojej funkcie priamo na zasadnutí tohto orgánu, je vzdanie sa funkcie účinné okamžite (§ 66 ods. 2 Obchodného zákonníka). Navrhovateľ takéto právne úkony vykonal. Podľa názoru ústavného súdu v tomto konkrétnom prípade mali právne úkony navrhovateľa právotvorné účinky a boli dostatočné z hľadiska naplnenia účelu ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Zápis týchto skutočností v obchodnom registri má v danom prípade deklaratórnu (osvedčujúcu) povahu.

Obecné zastupiteľstvo uvedený spôsob preukázania skutočností o vzdaní sa funkcií konateľa v označených obchodných spoločnostiach neakceptovalo, argumentujúc aktuálnymi výpismi z obchodného registra k 24. novembru 2012. Aktuálne výpisy z obchodného registra pritom považovalo za dôkaz toho, že navrhovateľ sústavne porušuje čl. 5 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Podľa názoru ústavného súdu z rozdielu dátumu zápisu v obchodnom registri s dátumom vzdania sa verejnej funkcie, t. j. so skutočným stavom veci, nemožno automaticky vyvodzovať porušenie (nesplnenie) povinnosti verejného funkcionára podľa

čl. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, ako to urobilo obecné zastupiteľstvo v prípade navrhovateľa. Navrhovateľ si totiž splnil povinnosť, ktorá mu vyplývala z ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, spôsobom, ktorý tento ústavný zákon predpokladá.

Ústavný súd, konštatujúc nesúlad napadnutého rozhodnutia s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu a majúc na zreteli svoju úlohu, ktorú plní v opravnom konaní, v rámci ktorého výlučne jemu prislúcha na základe špecifickej právomoci zasiahnuť do rozhodnutia obecného zastupiteľstva, dospel s poukazom na uvedené k záveru, že v danom prípade malo obecné zastupiteľstvo postupovať v súlade s čl. 9 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu a nezačínať konanie o ochrane verejného záujmu na podnet, resp. konanie vo veci ochrany verejného záujmu začaté proti navrhovateľovi ako verejnému funkcionárovi podľa čl. 9 ods. 12 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu zastaviť.

Vzhľadom na uvedené dôvody preto ústavný súd rozhodnutie obecného zastupiteľstva z 12. marca 2013 týmto nálezom zrušil.

Navrhovateľ žiadal priznať proti obecnému zastupiteľstvu úhradu trov konania pred ústavným súdom, ktorú vyčíslil jeho právny zástupca sumou 668,04 €. Trovy konania bližšie špecifikoval ako odmenu za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava, návrh na preskúmanie rozhodnutia).

Pri rozhodovaní o požadovanej úhrade trov konania ústavný súd vychádzal z § 36 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Pri výpočte trov konania právny zástupca navrhovateľa vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a), c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti

č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

Ústavný súd preto v súlade s § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde priznal navrhovateľovi úhradu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 275,94 € (za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2013 po 130,16 € a 2 x 7,81 € režijný paušál). Keďže obci bola uložená povinnosť uhradiť navrhovateľovi trovy konania (výrok 2), ústavný súd zaviazal na splnenie tejto povinnosti pokladňu Obecného zastupiteľstva Kysucký Lieskovec, ktorá nakladá s rozpočtovými prostriedkami obce.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2014